

Studie byla rozložena do 3 fází: v první fázi bylo cílem vytvořit jednoduchou a snadno použitelnou metodiku ke včasné diagnostice projevů syndromu vyhoření a na vzorku pracovníků záchranných služeb z celé České republiky tuto metodiku ověřit a vytvořit tak základ pro její pozdější standardizaci. Dále zjistit míru expozice předdefinovaným rizikovým faktorům (jako indikátory byly zvoleny hromadné dopravní nehody, úmrtí mladých lidí, ošetření popáleninového traumatu, úmrtí nebo těžké zranění spolupracovníka) a míru vlastního ohrožení, spojeného s výkonem práce. Posledním ze zjišťovaných okruhů byly zdroje stresu a zdroje uspokojení, spojené s profesí, tak jak je vidí sami pracovníci. Ve druhé části studie měly být ve spolupráci s managementem jednotlivých záchranných služeb zavedeny preventivní programy a některé z programů krizové intervence do praxe. Třetí fáze studie měla ověřit, zda tyto podpůrné psychologické služby ovlivňují výskyt projevů syndromu vyhoření a mohou přispět ke snížení míry psychologické zátěže v podmínkách záchranných služeb.